

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.4322/2/2014

SENTINȚA CIVILĂ NR.1595
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 05.06.2015
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: BÎCU VASILE
GREFIER: MOLDOVEANU CARMEN

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantii PÎRVULESCU CRISTIAN, MOISE ADRIAN VALENTIN, STANCIU TEODORA, JIPESCU ELENA, LEV-IULIA NICULAE, SINDICATUL UNIT AL SALARIAȚILOR – RADIO ROMÂNIA, în contradictoriu cu pârâta SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE (SRR), având ca obiect *anulare act administrativ*.

Dezbaterile în fond și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 15.05.2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta sentință, când Curtea, pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise și având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru data de 22.05.2015, 29.05.2015 și 05.06.2015, când a pronunțat următoarea hotărâre:

CURTEA

Prin cererea înregistrată la 1.07.2014, reclamantii Cristian Pîrvulescu, Moise Adrian Valentin, Teodora Stanciu, Elena Jipescu, Lev-Iulia Niculae și SINDICATUL UNIT AL SALARIAȚILOR - RADIO ROMÂNIA (SUS-Radio România, fost Sindicatul Tehnic Mecano-Energetic din Radiodifuziunea Română) au chemat în judecată pe parata Societatea Română de Radiodifuziune (SRR), solicitam instanței de judecată să pronunțe o hotărâre prin care să dispună:

1) Anularea Regulamentului privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții salariaților în Consiliul de Administrație al Societății Române de Radiodifuziune, aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr.1 23/ 03.06.2014;

2) Anularea Deciziei SRR-Comisia Tehnică nr.52 din -05.06.2014, prin care s-au respins dosarele de candidat ale subsemnaților Adrian

Valentin Moise, Cristian Pirvulescu, Teodora Stanciu, Jipescu Elena, persoane care au candidat, pe lista propusa de catre Sindicatul Unit al Salariatilor – Radio România, pentru ocuparea unui loc in Consiliul de Administrație al SRR, dintre cele care se ocupa prin votul secret al salariatilor SRR;

3) Anularea Deciziei SRR-Comisia Tehnica nr. 42 din 05.06.2014, prin care s-a respins dosarul de candidat al dnei Nicolae Lev Iulia;

4) Anularea Procesului verbal de stabilire a clasamentului final al alegerilor de desemnare a candidaților pentru locurile reprezentanților salariaților in Consiliul de Administrație al SRR, înregistrat la SRR sub nr.112/07.06.2014;

5) obligarea paratei SRR, la plata cheltuielilor de judecata.

In motivarea cererii, reclamantii au aratat ca din informațiile cuprinse in nota de fundamentare (atașata) întocmita de compartimentul intern al SRR cu denumirea "Direcția Managementul Resurselor Umane si Servicii Centralizate" si înregistrata la SRR sub nr. 4.00/1154/03.06.2014, rezulta ca, in data de 03.06.2014, in ședința comuna a Birourilor permanente ale Camerei Deputaților si Senatului din 03.06.2014 a fost luata decizia declanșării procedurilor de desemnare a unui nou Consiliu de Administrație al Societății Romane de Radiodifuziune.

Prin aceeași nota de fundamentare, se face referire la imprejurarea ca, prin adresa nr 700BPS emisa la 03.06.2014 de Cabinetul Secretarului General Camerei Deputaților, s-a informat SRR ca, cele doua comisii pentru cultura ale Camerei Deputaților, respectiv Senatului, vor audia candidații propuși de salariații SRR si inaintati de SRR, marți, 10 iunie 2014, ora 10.00.

Din stenograma ședinței comune a Biroului Camerei Deputaților si Senatului din 03.06.2014 (atașate), rezulta ca nu a existat nici o justificare pentru fixarea unui termen de audiere atat de scurt, de către Comisiile de specialitate ale Parlamentului, a candidaților propuși de salariații SRR, si nici interes pentru observarea eventualelor impedimente legale.

In perioada 04.06.2014-09.06.2014, s-a organizat de către SRR si s-a desfășurat campania electorala pentru desemnarea candidaților in Consiliul de Administrație al Societății Romane de Radiodifuziune, pe cele doua locuri care se ocupa prin votul secret al salariatilor SRR.

Pe langa imprejurarea ca perioada campaniei a fost excesiv de scurta (5 zile), campania s-a declanșat prin surprindere, fara nici o previzibilitate pentru cetățenii interesați, inclusiv pentru salariații SRR, informația despre campanie raspandindu-se public de abia in data de 04.06.2014, la care in fapt a inceput campania electorala.

Informația privind iminenta declanșării campaniei electorale a fost însă deținută de un grup restrâns de persoane din conducerea SRR, care au ținut-o ascunsă salariaților și cetățenilor interesați

Dovada în acest sens este că, în aceeași zi la care birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, au hotărât declanșarea procedurilor de alegere a candidaților CA al SRR, 03.06.2014, Comitetul Director al SRR a fost în măsură să emită Regulamentul privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții salariaților în Consiliul de Administrație al SRR (aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1.23/03.06.2014) ceea ce dovedește că proiectul regulamentului fusese în fapt elaborat și finalizat în secret, anterior datei de 03.06.2014, de către persoanele implicate din SRR, președintele director general Ovidiu Miculescu, membrii Comitetului Director al SRR, șefa Serviciului Juridic, Mariana Milan, care așteptau doar decizia birourilor permanente, pentru a-1 scoate la lumină.

Această conduită de ascundere de către atât a iminentei declanșării alegerilor, cât și de ascundere a procesului de elaborare a regulamentului este de înțeles, în condițiile în care regulamentul conținea texte prin care se aduceau încălcări grave drepturilor electorale (de a alege și de a fi ales în funcțiile de membru în CA al SRR funcții de "demnitate publică").

Concret, spre deosebire de regulamentele anterioare prin care s-au reglementat alegerile din perioada 1994-2010, regulamentul din 2014, aducea, nou, prin art. 1-art.5, îngrădiri nejustificate și prin această abuzive, drepturilor electorale, în sensul că interzicea candidatura persoanelor care nu erau salariați SRR, respectiv interzicea ca salariații membri de sindicat să candideze independent.

La data de 05.06.2014, între ora 10-16.00, Sindicatul Unit al Salariaților- Radio România a întocmit și depus la Comisia tehnică a SRR, sub nr. 33/05.06.2014, lista candidaților propuși de sindicat, respectiv: Cristian Pirvulescu, Adrian Valentin Moise, Teodora Stanciu, Elena Jipescu, la care s-au atașat și documentele cerute candidaților, aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1 23/03 06.2014. Primele trei persoane (Cristian Pirvulescu, Adrian Valentin Moise, Teodora Stanciu) nu erau salariați SRR, în timp ce doamna Elena Jipescu era salariat SRR și membru al sindicatului.

La aceeași dată, între ora 10-16.00, și-a depus dosarul de candidatura, independent, și reclamanta Nicolae Lev Iulia, salariat SRR și membru al Sindicatului Unit al Salariaților- Radio România.

În data de 05.06.2014, până la 16.00, regulamentul aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1.23/03.06.2014, încă nu fusese adus la cunoștința publică.

Prin decizia 52/05.06.2014, Comisia Tehnica a SRR (organul SRR infiintat pentru desfasurarea si finalizarea alegerilor) a respins in baza regulamentului de desfășurare a alegerilor, candidaturile persoanelor propuse de Sindicatul Unit al Salariaților- Radio România, dupa cum urmează:

- Pentru Cristian Pirvulescu, Adrian Valentin Moise, Teodora Stanciu, pretextul esențial al respingerii candidaturilor, a fost ca nu erau salariați ai SRR. Suplimentar, s-a reținut pentru dl Cristian Pirvulescu ca nu era membru al sindicatului Unit al Salariaților - Radio România si ca nu ar fi depus declarație pe proprie răspundere ca nu a avut calitate de lucrator sau de colaborator al securității.

Reclamantul Cristian Pirvulescu a părăsit România in data de 03.06.2014, pentru a participa la o conferința la Brussels. La ora la care reclamantul a părăsit țara, Regulamentul aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1.23/03 06.2014 inca nu fusese emis si nici adus la cunoștința publica. Reclamantul Cristian Pirvulescu, luat prin surprindere de declanșarea accelerata a procedurilor de alegere, inclusiv de emiterea surprinzătoare a regulamentului privind alegerile, nu a avut nici o posibilitate efectiva de a intocmi si depune, in 05.06.2014, declarația pe proprie răspundere privind neapartenența la securitate.

- Pentru dna Elena Jipescu, al patrulea candidat pe lista sindicatului Unit al Salariatilor - Radio România, nu s-a menționat in decizia 52/2014, absolut nici un motiv pentru care i s-a respins candidatura.

Prin Decizia 42/05.06.2014 a SRR- Comisia Tehnica, s-a respins candidatura dnei Nicolae Lev Iulia, pe considerentul ca aceasta era membru de sindicat si ca, in considerarea acestei calități de membru de sindicat, nu ar fi avut dreptul de a-si depune dosarul de candidatura, independent.

La 07.06.2014, s-a emis de către SRR, Procesul verbal de stabilire a clasamentului final al alegerilor de desemnare a candidaților pentru locurile reprezentanților salariaților in Consiliul de Administrație al SRR, inregistrat la SRR sub nr.1 12/07.06 2014.

I. Aspecte privind calitatea paratei SRR de instituție publica cu personalitate juridica

Parata SRR este instituție publica cu personalitate juridica si face parte din categoria autorităților publice centrale care au autonomie administrativa si care se afla sub control parlamentar.

Rezulta aceasta din prevederile art. 31 alin 5 din Constituție si observând modul concret de înființare și organizare a pârâtei, prin lege (Legea 41/1994), raportat la prevederile art. 1 din Legea 21/1924 și art.

29 din Decretul 31 din 1954, ambele texte fiind in vigoare la data intrării in vigoare a Legii 41/1994.

Suplimentar, parata s-a inregistrat fiscal la AN AF ca „instituție publica” si ca isi tine contabilitatea potrivit reglementarilor specifice pentru instituțiile publice.

Nu in ultimul rand, din jurisprudenta instanțelor de judecata, in dosarul 30212/3/2013, Secția a IX-a CAF a TMB a respins excepția inadmisibilitatii acțiunii întemeiate pe prevederile Legii 544/2001, invocata de parata SRR, reținând tribunalul la pagina 5 para 2, in sentința civila nr. 6467 din 19.12.2013, următoarele:

„...este vădit nefondata susținerea paratei ca nu face parte din categoria instituțiilor publice obligate la comunicarea informațiilor de interes public potrivit legii 544 2001, m condițiile in care parata Societatea Romana de Radiodifiziune, potrivit propriei legi de organizare si funcționare (Legea 41/1994 republicata), este definita ca o persoana juridica ce isi desfășoară activitatea sub controlul Parlamentului (ari. 2), finanțata, in parte, de ia bugetul de stat (art.39 alin. 1) incadrandu-se astfel fara putința de tãgada in categoria autorităților si instituțiilor publice căror le revine obligația de a asigura accesul liber si neingradit al persoanei la orice informații de interes public...”

II. Privind apartenența funcției de membru in Consiliul de Administrație al SRR la categoria „funcțiilor si demnităților publice”.

Prezintă importanta a se retine si ca funcțiile de membru in Consiliul de Administrație al SRR si de membru in Societatea Romana de Televiziune fac parte din categoria funcțiilor si demnităților publice.

Rezulta aceasta concluzie din art. 99 din Legea 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

III. Privind emiterea actelor atacate, de către SRR, in calitate de „autoritate publica”

Parata SRR a emis actele juridice unilaterale pentru care solicita anularea (regulamentul, decizia 42/2014, decizia 52/2014, procesul verbal nr. 112/2014), in calitate de " autoritate publica", integrandu-se in definiția "autorității publice" asa cum este furnizata aceasta de art. 2 alin 1 lit. c) din Legea 554/2004.

b) autoritate publică - orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;

IV. Privind caracterul actelor pe care le ataca pentru anulare, de „acte administrative”

Actele juridice a caror anulare o solicita sunt acte administrative, fiind emise unilateral de către SRR, în calitate de autoritate publică, în regim de putere publică, încadrându-se acestea în definiția „actului administrativ” furnizată de art. 2 alin 1 lit c) din Legea 554/2004.

A se reține și un aspect foarte important pentru întărirea concluziei ca ne aflăm în fața unor acte administrative și anume ca toate actele pe care le-au atacat pentru anulare (Regulamentul de alegeri, Decizia 42/2014, Decizia 52/2014, procesul verbal nr. 112/2014), sunt acte juridice care pregătesc numirea unor persoane în funcții de membru în Consiliul de Administrație al unei instituții publice fundamentale a statului (SRR, referită indirect de Constituție prin sintagma „serviciul public de radio”), care sunt funcții de demnitate publică, deci funcții din care se participă direct la exercițiul puterii de stat.

c) act administrativ - actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunuri/or proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice

V. Cu privire la îndeplinirea condiției plângerii prealabile

Condiția plângerii prealabile este îndeplinită pentru Regulamentul aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1.23/03.06.2014, fiind formulate și depuse plângeri prealabile după cum urmează:

S-a depus plângere prealabilă pentru anularea Regulamentului privind desfășurarea alegerilor, de către:

- dl Moise Adrian Valentin, plângerea (atașată în copie certificată) fiind înregistrată la SRR sub nr.1.02/ 292/ 05.06.2014;

- Sindicatul Unit al Salariaților- Radio România, plângerea (atașată în copie certificată) fiind înregistrată la SRR sub nr. 1.02/293/05.06.2014;

- dna Teodora Stanciu, plângerea (atașată în copie certificată) fiind înregistrată la SRR sub nr. 1.02/302/05.06.2014

- dl Cristian Pirvulescu a depus în 05.06 2014 plângere prealabilă împotriva regulamentului, sub formă de înscris electronic, purtând semnătura electronică (atașată în copie)

- dna Nicolae Lev Iulia, plângerea (atașată în copie certificată) fiind înregistrată la SRR sub nr

- dna Elena Jipescu, plângerea (atașata in copie certificata) fiind inregistrata la SRR sub nr

S-a depus plângere prealabila pentru anularea Deciziei nr. 52/2014, de către :

- Sindicatul Unit al Salariaților- Radio România, plângerea (atașata in copie certificata) fiind inregistrata la SRR sub nr. 54/05.06.2014;

- Moise Adrian Valentin, plângerea (atașata in copie certificata) fiind inregistrata la SRR sub nr. 55/05.06.2014;

- Cristian Pirvulescu a depus in 06 06 2014 plângere prealabila sub forma de in scris electronic, purtând semnătura electronica (atașata in copie).

Dna Teodora Stanciu si Elena Jipescu nu au depus personal, plângere prealabila impotriva deciziei, fiind impiedicate in sa de către SRR care, cu rea credință, a stabilit prin regulament, un timp extrem de scurt pentru depunerea contestațiilor, de doar 2 ore de la afișarea soluției Comisiei tehnice, acesta in scopul vădit de a impiedica pe candidații respinși sa se informeze si sa conteste temeinic, decizia nefavorabila de respingere a dosarului de candidat.

- Dna Niculae Lev Iulia a depus plângere prealabila impotriva Deciziei 42/2014, contestația (atașata in copie certificata) fiind înregistrata la comisia tehnica sub nr. 56/05.06.2014.

Împotriva Procesului verbal de stabilire a clasamentului final al alegerilor de desemnare a candidaților pentru locurile reprezentanților salariaților in Consiliul de Administrație al SRR, înregistrat la SRR sub nr.1 12/07.06.2014, s-a depus plângerea prealabila înregistrata la SRR sub nr.

VI Motive si argumente in susținerea nulității Regulamentului SRR aprobat prin Dispoziția Comitetului Director nr. 1.23/03.06.2014

Motivul nr. 1

Regulamentul s-a elaborat si s-a emis cu incalcarea Legii 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică

Prin incalcarea Legii 52/2003, consideram ca s-au incalcat automat:

- principiul supremației legii si principiul forței obligatorii a legii;
- principiul fundamental al guvernării democratice, fiind împiedicați, cetățenii si asociațiile legal constituite, inclusiv reclamantii, sa participe la luarea deciziilor administrative;
- principiul previzibilitatii si accesibilității actelor normative in conjuncție cu principiul securității raporturilor juridice.

Motivul nr.2

Regulamentul s-a emis cu incalcarea principiului legalității, intrucat Comitetul Director al SRR (organ inferior Consiliului de

Administrație în ierarhia organelor de conducere ale SRR) nu a avut competența legală de a emite un regulament privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții salariaților în Consiliul de Administrație al SRR.

Art.31 din Legea 41/1994, unde sunt reglementate prin enumerare, atribuțiile Comitetului Director, nu investeste Comitetul Director cu o eventuală competență de a emite acesta, un regulament privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții salariaților în Consiliul de Administrație al SRR.

Art. 31. - Comitetul director al Societății Române de Radiodifuziune și, respectiv, al Societății Române de Televiziune este compus din directorul general și din maximum 7 membri, își desfășoară activitatea în conformitate cu regulamentul de organizare și funcționare și are următoarele atribuții:

a) pune în execuție hotărârile și deciziile consiliului de administrație;

b) elaborează și propune spre aprobare consiliului de administrație strategia de program;

c) avizează documentele care se supun hotărârii consiliului de administrație;

d) aprobă angajarea și efectuarea de cheltuieli de orice natură și a tranzacțiilor comerciale și financiare, în limita competențelor aprobate de consiliul de administrație;

e) avizează proiectele de norme, normative, regulamente și instrucțiuni, care se supun aprobării directorului general;

f) avizează normele de muncă, normativele de personal, funcțiile și meseriile necesare, care se aproba de consiliul de administrație;

g) asigură respectarea dispozițiilor legale privind paza bunurilor;

h) asigură respectarea dispozițiilor legale privind protecția mediului;

i) exercită orice alte atribuții care îi revin potrivit prevederilor legale și regulamentului de organizare și funcționare.

Motivul nr.3

Prin art. 1-art.5 din regulament s-au încălcat principiul constituțional al egalității de șanse privind accesul în funcții și demnități publice (art. 16 alin 3 din Constituție) cu reflexie în prevederile art. 1 alin 2 lit. c) din OUG 137/2000. prevederile art. 19 lit. d) din Legea 41/1994 în conjuncție cu prevederile art. 211 Cod Civil, prin îngrădirile aduse:

- dreptului cetățenilor care nu sunt salariați SRR și care nu se afla în situații de incapacități sau incompatibilități legale, de a candida în vederea alegerii într-o funcție de membru în Consiliul de Administrație al SRR, dintre cele două care se ocupa prin votul salariaților;

- dreptului cetățenilor care sunt salariați ai SRR și membri de sindicat, de a candida neîngrădit, independent, în vederea alegerii într-o funcție de membru în Consiliul de Administrație al SRR, dintre cele două care se ocupa prin votul salariaților.

A se vedea că s-au respins candidaturile reclamantilor Cristian Pirvulescu, Adrian Valentin Moise, Teodora Stanciu, pe considerentul esențial că nu sunt salariați SRR.

A se vedea că s-a respins candidatura reclamantei Elena Jipescu, salariat SRR, pe considerentul că aceasta s-a aflat pe aceeași listă cu candidații respinși Cristian Pirvulescu, Adrian Valentin Moise, Teodora Stanciu. Dacă dna Jipescu ar fi putut să candideze independent și nu așa cum a fost forțată să candideze, prin regulamentul abuziv, pe o listă împreună cu alte persoane, candidatura sa nu ar fi fost afectată de respingerea candidaturilor colegilor de listă.

A se vedea că s-a respins candidatura reclamantei Niculae Lev lulia, salariat SRR, pe motiv că era membru de sindicat și că nu avea dreptul de a candida independent.

Astfel,

Din prevederile art. 19 lit. d) din Legea 41/1994 coroborate cu art. 211 Cod Civil și făcând aplicarea principiului "Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus", rezultă că poate candida orice persoană care nu se afla într-o stare de incapacitate sau incompatibilitate prevăzută de lege.

Pe de altă parte, din OUG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, prezintă relevanța și aplicabilitate în cauză, art. 1 alin. 2) lit. c):

„Art. 1 (2) Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: (...)

c) drepturile politice, și anume drepturile electorale, dreptul de a participa la viața publică și de a avea acces la funcții și demnități publice;”

De la intrarea în vigoare a Legii 41/1994 și până în 2014, s-a respectat, fără abatere, regula candidaturii neingradite, în condiții de egalitate de tratament juridic în ceea ce privește dreptul de acces la funcția de membru în CA al SRR.

Această situație s-a schimbat însă, surprinzător și nejustificat, prin Regulamentul aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1.23/03.06 2014, în condițiile în care cadrul legislativ de nivel superior a rămas neschimbat.

Pentru exemplificare și comparație concretă, va cita mai jos textele relevante din Regulamentul privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții salariaților în Consiliul

de Administrație al SRR din anul 2010 și Regulamentul din anul 2014, atacat prin prezenta, de către reclamantii, în vederea anularii

Astfel în regulamentul anterior din 2010, se prevede la art. 1.2:

" Pot fi candidați:

- orice persoana propusa de o structura administrativa prevăzuta în organigrama SRR precum și de orice organizație sindicala legal constituita,

- independenți care sunt salariați ai SRR cu contract de munca pe perioada nedeterminata și funcția de baza în SRR."

În Regulamentul prezent, din 2014, aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1.23/03.06.2014, se prevede la art. 1:

„Art. 1

Pot fi candidați:

a) orice persoana salariaata a SRR care este propusa de o organizație sindicala legal constituita la nivel de SRR;

b) orice persoana salariaata a SRR care candidează independent neafiliata sindical."

Este evident, din comparația textelor susmenționate, ca regulamentul nou a introdus îngrădiri nejustificate ale drepturilor electorale a doua categorii de cetățeni (categoria cetățenilor care nu erau salariați SRR și categoria salariaților SRR membri de sindicat), punându-i într-o situație defavorizata, după cum urmează:

- categoria cetățenilor care nu erau salariați ai SRR, prin comparație cu categoria salariaților SRR:

- categoria salariaților membri de sindicat, prin comparație cu categoria salariaților nemembri de sindicat;

Pe lângă împrejurarea ca aceste îngrădiri nu au avut suport în lege, scopul îngrădirilor aduse prin regulament a fost unul vădit ilicit și anume de a se împiedica să candideze, persoane care prezentau notorietate și respectabilitate (cum sunt chiar reclamantii de față), în fața salariaților SRR aflați în postura de "alegatori", și despre care exista temerea ca ar fi fost aleși de către salariați, în cazul în care ar fi candidat.

Pentru toate motivele și argumentele de mai sus, prin art.1-art.5 din Regulament s-au încălcat principiul constituțional al egalității de șanse la accesul în funcții și demnități publice (art. 16 alin 3 din Constituție) având reflexie în prevederile art. 1 alin 2 lit. c) din OUG 137/2000, prevederile art. 19 lit.d) din Legea 41/1994 și nu în ultimul rând, prevederile art. 211 Cod Civil.

Motivul nr. 4 de nulitate al Regulamentului

Calendarul de desfășurare a alegerilor, între 04.06.-09.06.2014, a fost stabilit, prin regulament, nejustificat și excesiv de scurt, în raport de art. 19 alin 3 și alin 4 din Legea 41/1994, cu consecința ca nu a fost de

natura sa garanteze ca drepturile electorale (de a alege si de a fi ales) s-au putut exercita democratic si efectiv.

A se vedea ca daca informația privind demararea campaniei de alegeri s-a adus la cunoștința publica in 04.06.2014, dosarele de candidatura s-au putut depune doar in 05.06.2014, intr-un interval de 4 ore, intre 10.00-16.00.

A se vedea ca dreptul de contestație al deciziilor de respingere al candidaturilor s-a putut exercita doar intr-un interval de doua ore de la afișarea acestora.

A se vedea si ca, din cea 2300 de salariați SRR, s-au prezentat la vot doar 1225, cea 50%.

Motivul nr. 5 de nulitate al regulamentului

Regulamentul nu a avut calitate de " act normativ" in sens material, din perspectiva exigentelor CEDO si CJUE, fiind acesta inaccesibil si imprevizibil, cetățenilor, inclusiv reclamantilor, intrucat nu a fost adus acesta, la cunoștința publica, in condițiile legii

Concret,

Din prevederile art. 11 alin 1 din Legea 24/2000, rezulta ca era o condiție prealabila de intrare in vigoare a regulamentului emis de SRR, prin Comitetul Director, condiția publicării normei in cauza, in Monitorul Oficial.

Art. 11. - (1) In vederea intrării lor în vigoare, legile și celelalte acte normative adoptate de Parlament, hotărârile și ordonanțele Guvernului, deciziile primului-ministru, actele normative ale autorităților administrative autonome, precum și ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Principiul transparentei activității normative a autorităților publice centrale este un principiu de drept comunitar si in materia drepturilor omului, având sediu in art. 15 si art. 297, art.298 din Tratatul de Funcționare al UE (TFUE), art. 10 (3) Tratatul Uniunii Europene (TUE) si in art. 10 din CEDO, având acest principiu, reflexie in legislația naționala, in art. 31, art.78 din Constituție, art. 11 din Legea 24/2000, Legea 202/1998 privind organizarea si funcționarea Monitorului Oficial, Legea 544/2001, Legea 52/2003.

De asemenea, Parlamentul European, in Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la accesul public la documente, menționează:

„1. reamintește că transparența este o regulă generală și că, odată cu Tratatul de la Lisabona (și, in consecință, odată ce Carta Drepturilor Fundamentale a UE a căpătat efecte juridice obligatorii), a devenit un drept fundamental al cetățeanului, obligatoriu din punct de

vedere juridic, și că, prin urmare, orice decizie prin care se respinge accesul la documente trebuie să se bazeze pe excepții definite cu claritate și precizie, să fie bine fundamentată și clar explicată, pentru a-i permite cetățeanului să înțeleagă motivul refuzului și să poată utiliza în mod efectiv orice cale legală de atac disponibilă;

2. consideră că UE ar trebui să fie un model de transparență instituțională și de democrație modernă, pentru statele membre și pentru țările terțe;

3. reamintește că transparența reprezintă cea mai bună soluție în vederea prevenirii corupției, a fraudei, a conflictelor de interese și a unei gestionări ineficiente;"

Cu privire la modul în care se reflecta, principiul transparenței activității normative a autorităților publice, în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), exemplifica cu următoarele:

În cauza C161/06, SkomaLux sro versus Celní feditelství Olomouc, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că un regulament comunitar care nu este publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, este inopozabil particularilor.

În cauza C-345/06 - Gottfried Heinrich, 10 martie 2009, CJUE a reținut:

„Curtea amintește că din articolul 254 CE rezidă ca un regulament poate produce efecte juridice numai dacă a fost publicat în Jurnalul Oficial. În plus, un act care emana de la o instituție comunitară nu poate fi opozabil particularilor înainte ca aceștia să aibă posibilitatea de a lua cunoștința de acest act printr-o publicare conforma cerințelor legale în Jurnalul Oficial. Aceleași principii se impun și în privința măsurilor naționale care pun în executare o reglementare comunitară. ”

Cu privire la modul în care se reflecta, principiul transparenței activității normative a autorităților publice în jurisprudența CEDO, este binecunoscută, abordarea consecventă a Curții de la Strasbourg, potrivit căreia un act normativ are calitate de lege doar dacă este "accesibil și previzibil" cetățenilor.

În acest sens, exemplifica:

În Cauza "Petra împotriva României" din 23 septembrie 1998, Curtea a reținut că un act normativ de aplicare a legii, nepublicat, nu corespunde exigenței de „accesibilitate și previzibilitate” a unui act normativ.

În cauza Lupșa contra România, cauza 10337/04/2006, Curtea de la Strasbourg a reafirmat că, are calitate de lege, acel act normativ care este "accesibil" cetățenilor. De asemenea Curtea a reținut că o ordonanță de urgență emisă de Guvern (OUG 194/2002) avea calitate de "lege" întrucât a fost publicată în MO, fiind deci "accesibilă" cetățenilor.

In cauza Shimovolos contra Russia, CEDO a refuzat sa recunoască unui ordin nepublicat al Ministerului de Interne rus, calitate de act normativ .

VII. Motive de nulitate a Deciziei Comisiei Tehnice nr. 52/2014

Decizia 52/2014 de respingere a dosarelor de candidatura ale reclamantilor Cristian Pirvulescu, Adrian Valentin Moise, Jipescu Elena, este nelegala si discriminatorie, fiind emisa cu incalcarea principiului legalității, cu incalcarea principiului constituțional al egalității de șanse la accesul in funcții si demnități publice (art.16 alin 3 din Constituție) având reflexie in prevederile art. 1 alin 2 lit.c) din OUG 137/2000, cu incalcarea prevederilor art. 19 lit.d) din Legea 41/1994 si cu incalcarea prevederilor art. 211 Cod Civil

In mod specific, invedereaza ca daca pentru ceilalți candidati, s-au putut invoca motive de respingere având măcar o aparenta de legalitate, Decizia 52/2014 este total nemotivata in partea in care o privește pe reclamanta Elena Jipescu.

Suplimentar, Decizia Comisiei Tehnice nr 52/05 06.2014 este lovita de nulitate si prin împrejurarea ca se întemeiază pe Regulamentul aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. I 23/ 03.06.2014, lovit de nulitate pentru motivele arătate la punctul VI.

VIII. Motive de nulitate ale Deciziei Comisiei Tehnice cu nr. 42/2014

Decizia nr. 42/2014 prin care s-a respins candidatura reclamantei Nicolae Lev Iulia este nelegala si prin aceasta lovita de nulitate, din următoarele motive:

Decizia 42/2014 se întemeiază pe Regulamentul aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr.I 23/ 03.06.2014, lovit de nulitate pentru motivele la pct. VI.

Decizia 42/2014 este data cu incalcarea principiului egalității de șanse la accesul intr-o funcție de demnitate publica, cu sediul in art.16 alin 3, având reflexie in prevederile art. 1 alin 2 lit.c) din OUG 137/2000, cu incalcarea prevederilor art.19 lit.d) din Legea 41/1994 si cu incalcarea prevederilor art. 211 Cod Civil, fiind respinsa candidatura reclamantei Nicolae Lev Iulia pe considerentul nelegal si discriminatoriu ca, fiind salariaata SRR dar membru de sindicat, aceasta nu candidaților pentru locurile reprezentanților salariaților in Consiliul de Administrație al SRR, inregistrat la SRR sub nr.I 12/07.06.2014;

- copie dupa plângerea prealabila formulata impotriva procesului verbal nr. 112/2014 inregistrata la SRR sub nr 1.02/310/10.06.2014;

- copie dupa buletinul de vot numerotat sub nr.

- copie de pe cererea introductiva adresata Curții de Apel București, nr. de dosar 3830/2/2014 Probe: inscrisuri, interogatoriul paratei, proba testimoniala cu un martor;

Calitatea de membru de sindicat a fost transformata ilegal, de către Comisia Tehnica, într-o incapacitate sau incompatibilitate, alta decât cele referite la art.211 Cod Civil sau in Legea speciala 41/1994, de natura sa o blocheze pe reclamanta Niculae Lev Iulia, sa candideze liber pentru ocuparea unei funcții in consiliul de administrație al SRR.

IX. Motive de nulitate ale Procesului verbal de stabilire a clasamentului final al alegerilor de desemnare a candidaților pentru locurile reprezentanților salariaților in Consiliul de Administrație al SRR, înregistrat la SRR sub nr.l 12/07.06.2014 sunt următoarele:

Procesul verbal de stabilire a clasamentului final al alegerilor de desemnare a candidaților pentru locurile reprezentanților salariaților in Consiliul de Administrație al SRR, inregistrat la SRR sub nr.l 12/07.06.2014 este lovit de nulitate intrucat are la baza acte juridice nelegale si operațiuni materiale nelegale desfășurate in baza regulamentului lovit de nulitate, aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr.l 23/ 03.06.2014, inclusiv are la baza deciziile nelegale de respingere a dosarelor de candidați (Decizia 42/2014 si Decizia 52/2014), depuse de reclamantți.

Observând din prevederile art. 18 alin 2 din Legea 544/2004, ca instanța este in drept sa verifice pentru legalitate si operațiunile materiale care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat, invedereaza următoarele :

- verificarea FORMATULUI BULETINULUI DE VOT

Nu in ultimul rand, Procesul verbal este lovit de nulitate intrucat nu respecta modelul de proces verbal prevăzut in anexa 11 la Regulamentul aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr.l 23/ 03.06.2014.

La 12.12.2014, parata SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE a depus întâmpinare, invocand, în temeiul art. 248 din Codul de procedură civilă, excepția lipsei de interes deoarece reclamantții contestă doar actele administrative preliminare emiterii Hotărârii Parlamentului nr. 24/2014 fără să ceară anularea acesteia, ca act final producător de efecte juridice si solicitand, în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 3 din Codul de Procedură Civilă, suspendarea judecării până la soluționarea Plângerii penale înregistrate la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București sub nr. 1833/11.06.2014;

Pe fondul cauzei, solicită respingerea cererii ca netemeinică.

In motivare, parata a aratat ca:

I. Cu privire la excepția lipsei de interes a cererii de chemare în judecată

Potrivit art. 32 din Codul de procedură civilă, printre condițiile care sunt necesare a fi întrunite cumulativ pentru exercitarea acțiunii civile -

alături de calitate procesuală, capacitate procesuală și afirmarea unui drept- se numără și justificarea unui interes (lit. d) art. 32 NCPC).

Justificarea unui interes întemeiază orice acțiune în justiție, întrucât acesta reprezintă folosul practic urmărit de reclamant prin promovarea acțiunii, iar conform doctrinei de specialitate și a jurisprudenței interesul exista atunci cand prin admiterea acțiunii reclamantul obține recunoașterea dreptului pretins.

Având în vedere adresa Secretariatului General al Camerei Deputaților nr.700BPS/03.06.2014 privind decizia comună a Birourilor Permanente ale Camerei Deputaților și Senatului de declanșare a alegerilor în vederea desemnării reprezentanților salariaților în Consiliul de Administrație, conducerea SRR a emis Regulamentul privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții salariaților în Consiliul de Administrație al Societății Române de Radiodifuziune, aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1.23/03.06.2014.

Urmare a desfășurării alegerilor, Comitetul Director a aprobat Raportul Comisiei Tehnice, numita prin Ordinul Președintelui Director General nr. 387/2014 și a validat rezultatele scrutinului având la bază votul majoritar liber exprimat de către salariații SRR, în vederea comunicării către Parlamentul României a celor două propuneri nominale pentru posturile de membru titular și supleant în CA al SRR, conform Dispoziției nr. 1.24/08.06.2014.

Ulterior, reprezentanții aleși de către personalul angajat al societății au fost audiați în Comisiile de cultura reunite ale Camerei Deputaților și Senatului și au fost validați de către Plenul Parlamentului, iar după depunerea jurământului s-a emis Hotărârea nr. 24/17.06.2014 privind desemnarea membrilor în C A al Societății Române de Radiodifuziune.

Prin urmare, este ușor de observat ca reclamantii solicita doar anularea actelor administrative premergătoare numirii reprezentanților salariaților în Consiliul de Administrație al SRR, aceștia necontestând Dispoziția Comitetului Director de validare a alegerilor desfășurate la nivelul societății și nici Hotărârea Parlamentului de desemnarea a acestora.

Pe cale de consecință, chiar în ipoteza în care s-ar admite acțiunea reclamantilor, hotărârea instanței de anulare a actelor administrative intermediare nu va afecta în niciun mod actele finale de numire a reprezentanților salariaților în Consiliul de Administrație al SRR.

În acest caz, reclamantii nu justifică un interes legitim în promovarea acțiunii, deoarece prin admiterea acesteia nu vor putea fi desființate actele administrative care desemnează membrii Consiliului

de administrație, respectiv Dispoziția nr. 1.24/08.06.2014 și Hotărârea Parlamentului nr. 24/2014, ca unic mod în care s-ar putea dispune organizarea unui nou scrutin pentru ocuparea posturilor de titular și supleant în Consiliul de Administrație din partea salariaților.

În concluzie, reclamantii nu ar putea obține niciun folos practic prin admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.

II. Cu privire la cererea de suspendare

Printre înscrisurile depuse în susținerea cererii de chemare în judecată se află și plângerea penală înregistrată la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București prin care emiterea Regulamentului și desfășurarea alegerilor în baza acestuia sunt sesizate ca fapte susceptibile de a întruni conținutul constitutiv al infracțiunilor prevăzute de art. 297, art. 385 și art. 389 din Codul penal.

Art. 25 din Codul de procedură penală prevede la alin. (1) că "Instanța se pronunță prin aceeași hotărâre atât asupra acțiunii penale, cât și asupra acțiunii civile." iar la alin. (3) că "Instanța, chiar dacă nu există constituire de parte civilă, se pronunță cu privire la desființarea totală sau parțială a unui înscris sau la restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii."

Posibilitatea de a administra mai lesnicios probele, precum și posibilitatea de a-și concentra apărările reprezintă pentru persoana acuzată de săvârșirea unei fapte penale un interes major în soluționarea acțiunii civile și a celei penale în fața aceleiași instanțe.

Este de subliniat că prin soluționarea de către aceeași instanță a celor două acțiuni, determinate de săvârșirea aceleiași fapte, se asigură o mai promptă, temeinică și completă aflare a adevărului, prin aprecierea unitară a probelor, precum și evitarea pronunțării de hotărâri contradictorii.

Exercitarea concomitentă a celor două acțiuni separate nu este posibilă din numeroase motive, dintre care cel mai important fiind pericolul de a se ajunge eventual la hotărâri judecătorești contradictorii. De aceea, legea interzice realizarea deodată a celor două acțiuni, conform art. 27 alin. (2) din Codul de procedură penală "Persoana vătămată sau succesorii acesteia, care s-au constituit parte civilă în procesul penal, pot introduce acțiune la instanța civilă dacă, prin hotărâre definitivă, instanța penală a lăsat nesoluționată acțiunea civilă. Probele administrate în cursul procesului penal pot fi folosite în fața instanței civile".

Acțiunea penală trebuie să aibă întâietate, întrucât duce la realizarea raportului de drept penal material, regulă din dreptul procesual penal care este concentrată adeseori în formula "penalul ține în loc civilul".

Potrivit acestei reguli judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale, fiind o regulă de ordine publică, iar nerespectarea ei duce la nulitate, care poate fi invocată și din oficiu, fără să poată fi acoperită prin voința părții, în cadrul unei achiesări exprese sau tacite.

În consecință, dacă acțiunea penală este intentată separat, judecătorul din cauza civilă nu poate stabili că acea acțiune e stinsă prin vreo cauză legală (prescripție, amnistie, decesul făptuitorului) și să soluționeze procesul civil, fiind obligat să constate mai întâi că există o hotărâre penală definitivă, care stinge acțiunea publică și numai ulterior să se pronunțe în procesul civil.

Acțiunea penală nu poate fi redusă însă numai la actul de sesizare a organului judiciar, ea constituind un mijloc procedural care întreține și justifică întreaga activitate a organului judiciar sesizat.

Când cele două acțiuni sunt exercitate în cadrul procesului penal, instanța are obligația, potrivit art. 25 alin. (1) din Codul de procedură penală, să se pronunțe, prin aceeași sentință, și asupra acțiunii civile. Instanța penală nu poate lăsa nesoluționată acțiunea civilă, luând act de declarația părții civile că înțelege să-și valorifice dreptul la instanța civilă. Acest drept îl are partea civilă numai în cazul suspendării procesului penal.

Potrivit art.26 din Codul de procedură penală, instanța poate dispune disjungerea acțiunii civile și amânarea judecării acesteia într-o altă ședință, în cazul în care rezolvarea pretențiilor civile ar provoca întârzierea soluționării acțiunii penale.

Disjungerea acțiunii civile nu echivalează cu lăsarea nesoluționată a acesteia și crearea posibilității părții civile de a-și solicita pretențiile civile pe calea unei acțiuni separate în fața instanței civile.

Acțiunea penală primează față de acțiunea civilă, deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii, iar pe de altă parte, rezolvarea acțiunii civile este condiționată de rezolvarea acțiunii penale în privința existenței faptei persoanei care a săvârșit-o și vinovăției acesteia potrivit art. 28 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Numai în cazul în care acțiunea civilă a fost exercitată în procesul penal, dar aceasta nu a ajuns în faza de judecată, deoarece organele de urmărire penală au dat soluția scoaterii de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, acțiunea civilă va fi rezolvată de către instanța civilă.

Instanța civilă va rezolva acțiunea civilă, ținând seama de temeiurile care au stat la baza soluționării cauzei penale de către organele de urmărire penală. Pentru admiterea sau respingerea acțiunii

civile, instanța civilă va analiza și conținutul ordonanței sau rezoluției de scoatere de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale.

III. Cu privire la fondul cauzei

Constata ca, în încercarea de a-si fundamenta cererea de chemare în judecată, reclamantii fac o adevărată paradă de acte normative și jurisprudența Europeană ce nu sunt aplicabile în speță, rezultatul fiind un amalgam de dispoziții legale și o cerere de chemare în judecată confuză și vădit nefundamentată, care, pentru a servi scopului declarat, încearcă să ne plaseze în categoria administrației publice și să asimileze calitatea de membru în consiliul de administrație unei funcții electivă, pentru a părea că desemnarea reprezentanților salariaților este un scrutin supus reglementărilor legale speciale:

- Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată

- Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale;

- Legea nr. 373/2004 pentru alegerea Camerei deputaților și a Senatului;

- Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, republicată.

Este evident că, pentru a-si motiva pretențiile, reclamantii abordează sistemul electoral românesc la un nivel care să le devină convenabil, ignorând faptul că dreptul de a alege și de a fi ales se referă la organele reprezentative, avându-se în vedere ca punct de plecare chiar definiția dreptului electoral, care cuprinde ansamblul de norme juridice referitoare la alegerea (și statutul) reprezentanților direcți ai poporului în Parlamentul României, în consilii locale, a primarilor, a consiliilor județene, a președintelui consiliului județean sau în Parlamentul European.

Drepturile electorale sunt drepturi exclusiv politice și invocarea lor într-un alt context decât cel consacrat Constituțional și legal, este nepotrivit și neintemeiat. Este în afara oricărui dubiu că absolut tot ce se circumscrie acestor drepturi, respectiv dreptul la vot și dreptul de a fi ales, precum și organizarea și desfășurarea alegerilor, campania electorală, scrutinul, întocmirea listelor, numărarea voturilor, crearea unei infrastructuri instituționale în vederea alegerilor, etc. sunt menite de a asigura alegătorilor cele mai potrivite metode/instrumente pentru a-si desemna deputații, senatorii, consilierii locali, etc.

Faptul că art. 19 lit. d) din Legea nr. 41/1994 republicată stabilește că „personalul angajat al fiecărei societăți desemnează, prin vot secret, candidații pentru două locuri, în cadrul unui scrutin organizat de conducerea societății respective”, nu conferă automat salariaților drepturi electorale, chiar dacă reclamantii încearcă să sugereze în mod

eronat că, prin prezenta lor in consiliul de administrație „participa direct la exercițiul puterii in stat”.

Considera cel puțin forțat raționamentul reclamanților potrivit căruia folosirea sintagmei redată mai sus, cu evidențierea substantivului „scrutin”, ar atrage incidența normelor ce reglementează drepturile politice si electorale.

In acest context, reclamanții au o abordare greșită asupra motivului si a modalității in care salariații Societății Romane de Radiodifuziune isi aleg reprezentanții pentru a fi desemnați in consiliul de administrație.

Mai trebuie precizat ca aceste alegeri nu sunt singurele organizate in cadrul Societății Romane de Radiodifuziune. Un scrutin asemănător se desfășoară la nivelul societății pentru desemnarea membrilor Consiliului de Onoare (instanța interna de arbitraj care urmărește respectarea normelor editoriale si etice cuprinse in Legea de funcționare a SRR, in reglementările CNA, in prevederile Statutului jurnalistului de radiodifuziune si in reglementările interne ale Radio România) - a se vedea in acest sens pct. VI. 3. 4. din Statutul jurnalistului de radiodifuziune aprobat prin HCA nr. 65/2011.

Aplicând raționamentul reclamanților ar insemna ca si in cazul scrutinului pentru desemnarea membrilor in Consiliul de Onoare ar trebui sa se aplice legile electorale, iar cetățenii sa aiba posibilitatea de a participa necondiționat, cu dreptul de a alege si de a fi ales in cadrul acestui organism intern al SRR.

Ori este evident ca in niciunul dintre cele doua scutine organizate de Societatea Romana de Radiodifuziune nu putem vorbi despre drepturile electorale ale cetățenilor prevăzute de Constituția României, republicata, respectiv dreptul de vot si dreptul de a fi ales.

Totodată, coroborând prevederile art.2 si ale art. 18 - 22 din Legea nr. 41/1994, republicata cu dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, care constituie sediul materiei pentru ceea ce reprezintă consiliile de administrație, rezulta ca, indiferent unde ar funcționa aceste structuri, ele au delegate exercițiul atribuțiilor conferite de actionariat.

Membrii consiliului de administrație din Societatea Romana de Radiodifuziune au atribuțiile prevăzute de art. 27 din Legea nr. 41/1994 republicata. Considerarea funcției acestora ca fiind una de demnitate publica urmata de limitările si interdicțiile stabilite pentru aceasta, potrivit art.99 alin. 1 lit. k si art. 72 din Legea nr.161 din 19 aprilie 2003 nu face ca Regulamentul de organizare al alegerilor pentru reprezentanții salariaților in Consiliul de administrație sa fie un act de autoritate publica cu aplicabilitate generala sau de interes pentru public atâta vreme cât se adresează doar salariaților SRR, intrucat NUMAI

aceștia pot/trebuie sa-si desemneze reprezentanții in Consiliul de administratie. Prin urmare, este evident ca Regulamentul de organizare al alegerilor pentru reprezentanții salariaților in Consiliul de administrație nu este un act administrativ normativ care sa se adreseze cetățenilor ci numai salariaților SRR intocmai ca toate celelalte regulamente interne ale societății.

De la promulgarea Legii nr. 41/1994 pana in prezent si in temeiul aceluiași tip de regulament, administrațiile SRR au organizat alegeri pentru desemnarea membrilor consiliului de administrație si, pana la aceasta cerere de chemare in judecata, nu au existat contestări ale acestuia.

Nu este mai puțin adevărat ca in trei consilii de administrație succesive a funcționat si unul dintre reclamanți (dl. Moise Adrian Valentin) ca lider al unei organizații sindicale, nemulțumirea acestuia constând în aceea că nu mai face parte din ultimul dintre aceste consilii.

Este o diferența de atitudine regretabila, pentru ca atunci cand conjunctura i-a fost favorabila d-lui Moise Adrian Valentin, totul a fost legal si permis, pentru ca acum, cand din motive strict personale a ratat prezenta in Consiliul de Administrație al SRR, totul sa fie ilegal si nepermis.

Asa cum rezulta din inscrisurile depuse, condiționarea candidaturii de calitatea de salariat a fost considerata intotdeauna o normalitate, intrucat aceasta cerința a fost impusa candidaților independenți in toate Regulamentele aprobate pana in 2014 si, pana acum, niciodată nu s-a invocat discriminarea.

Ceea ce reclamanții omit atunci cand invoca nerespectarea libertății de șansa, discriminare, abuz, etc. pentru persoanele care nu au calitatea de salariați ai Radioului, este tocmai faptul ca aceștia reclama beneficiul dreptului de a fi aleși fara sa aiba capacitatea/calitatea de a alege, la rândul lor.

Ca principiu, mergând chiar pe teoria reclamanților, observa ca drepturile electorale se adresează exclusiv cetățenilor romani pentru ca dreptul la vot le aparține si pentru ca, potențial, numai ei pot fi aleși.

Iata ca suntem in prezenta unei condiționări a unui drept fundamental, care nu se oprește aici, art. 37 din Constituția României prevăzând si limitări privind vârsta celor care isi pot exercita dreptul la vot si a celor care pot fi aleși in anumite funcții (23 de ani pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele administrației publice locale, vârsta de cel puțin 33 de ani pentru a fi aleși în Senat și vârsta de cel puțin 35 de ani pentru a fi aleși în funcția de Președinte al României).

Asa cum rezulta din plangerea penala anexata, confuzia in care se afla reclamantii este una majora si a determinat prezenta cerere de chemare in judecata.

In denunț se pretinde săvârșirea unor infracțiuni electorale, ceea ce poate fi deplasat chiar si pentru un nespecialist intrucat, în mod evident, infracțiunile electorale au un obiect juridic generic complex, având ca obiect relațiile sociale referitoare la crearea și respectarea cadrului organizatoric general de desfășurare a procesului electoral, în deplină securitate și veghere asupra procesului democratic de alegere a autorităților publice, care trebuie să se desfășoare în deplină corectitudine, pentru a conferi legitimitate rezultatelor votului corpului electoral. Pe de altă parte, ansamblul incriminărilor prezente în noul Cod penal urmărește respectarea exercitării drepturilor politice fundamentale (dreptul de a alege și dreptul de a fi ales), care protejuesc persoana, ca relație socială, în considerarea apartenenței la statul român, asa cum am arătat mai sus.

Fara a intra pe fondul cauzei, exclusiv din cele expuse pana in prezent, rezulta ca „motivele si argumentele” electorale invocate de reclamantii nu pot sustine nici măcar in parte solicitările din capetele de cerere 1 - 5 din cererea de chemare in judecata.

Pentru o mai buna intelegere a situației de fapt considera necesar sa supuna atenției câteva precizări privind: statutul juridic al SRR, procedura legala privind numirea consiliilor de administrație la Societatea Romana de Radiodifuziune si Societatea Romana de Televiziune precum si modul in care se aleg reprezentanții salariaților in cele doua structuri.

De asemenea, considera necesar sa lămureasca ce este consiliul de administrație precum si intelesul câtorva noțiuni vehiculate ostentativ in alt context decât cel consacrat legislativ cum ar fi: noțiunea de candidat independent sau de reprezentant al salariaților in legătura cu care se susține ca „participă direct la exercițiul puterii in stat”, noțiunea de drepturi electorale, campanie electorala, etc.

Pentru aceste argumente vom trata in cele ce urmează următoarele:

A. Statutul juridic al Societății Romane de Radiodifuziune si Societății Romane de Televiziune, activitatea ambelor fiind reglementata prin același act normativ, respectiv Legea nr. 41/1994, republicata, cu modificările si completările ulterioare.

B. Procedura legala de numire a consiliilor de administrație la Societatea Romana de Radiodifuziune.

C. Regulamentul privind alegerea reprezentanților salariaților in Consiliul de administrație 2014.

A. Despre statutul juridic al Societății Romane de Radiodifuziune

Potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune, SRR este un serviciu public autonom de interes național, nefiind nici autoritate și nici instituție publică a administrației publice centrale și locale.

După cum se poate observa, legea definește Radiodifuziunea Română ca fiind "societate", chiar dacă nu se supune dreptului comun în material societăților comerciale (Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale sau Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, în cazul societăților cu capital de stat), SRR având prin urmare un statut juridic "sui generis".

Independența și autonomia instituțională ale SRR, sunt garantate astfel de către legea organică care ne reglementează funcționarea la art. 1 stabilind înființarea SRR ca serviciu public autonom de interes național, independent editorial, în aplicarea art. 31 alin. (5) din Constituție care prevede că "Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică."

În acest sens, prin Decizia nr. 154/2004, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 426 din 12 mai 2004, Curtea Constituțională a stabilit că "Autonomia acestor servicii determină informarea corectă a persoanelor asupra problemelor de interes public și asigură un cadru organizat pentru exercitarea libertății de opinie, libertății de a primi și comunica informații ori idei, fără amestecul autorităților publice."

De altfel, chiar în ultimul Raport al Curții de Conturi a României se subliniază modul de organizare atipic al SRR precizându-se că "prin Legea nr. 41/1994, privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune, cu modificările și completările ulterioare, SRR a fost definită ca „serviciu public autonom de interes național”, fără să fie stabilit modul de organizare a entității nici ca instituție publică potrivit prevederilor Legii privind finanțele publice nr. 500/2002, nici ca societate comercială în baza prevederilor Legii privind societățile comerciale nr. 31/1990, nici ca regie autonomă - astfel cum este reglementat prin Legea privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale nr. 15/1990."

În acest sens, sunt și adresele Ministerului Finanțelor Publice care a considerat întotdeauna Societatea Română de Radiodifuziune/Televiziune ca fiind un caz atipic de contribuabil, dar care în mod categoric NU ARE STATUTUL JURIDIC DE INSTITUȚIE PUBLICĂ, a se vedea:

- > adresa MFP nr. 30957/29.04.2002;
- > adresa MFP nr. 23895/28.01.2003;
- > adresa MFP nr. 237306/15.03.2010;
- > adresa MFP nr. 471106/425145/01.04.2014;
- > adresa MFP nr. 101931/03.08.2014.

Nu va dezvolta argumentele cu privire la statutul juridic al Societății Romane de Radiodifuziune intrucat nu acesta face obiectul acțiunii deduse judecații si, in opinia sa, nici nu are foarte mare relevanta in soluționarea pricinii deoarece nu contesta natura litigiului ca fiind de contencios administrativ si nici competenta Curții de Apel pe care o considera corect stabilita conform art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 coroborat cu art. 96 pct.1) din Codul de procedura civila.

In ceea ce privește apartenența funcției de membru in Consiliul de Administrație al SRR in categoria funcțiilor si demnităților publice, invocate de reclamanti, in baza art. 99 din Legea nr. 161/2003, dispoziția legala menționează mai multe autorități si instituții publice, respectiv Curtea de Conturi, Consiliul Concurenței, Consiliul National al Audiovizualului, Comisia Naționala a Valorilor Mobiliare, Banca Naționala a României, etc ale căror conduceri sunt desemnate de către Parlamentul României fara ca numirile sa fie la dispoziția cetățenilor.

Si in cazul SRR si SRTv desemnarea membrilor Consiliului de Administrație se realizează de către plenul Parlamentului, iar posibilitatea ca salariții sa inainteze doua propuneri pentru calitatea de membru titular si doua pentru calitatea de membru supleant nu transforma scrutinul organizat in acest scop intr-o selecție naționala la care sunt invitați sa participe toti cetățenii tarii.

B. Procedura legala de numire a Consiliului de administrație la Societatea Romana de Radiodifuziune

Activitatea membrilor consiliului de administrație nu se desfășoară în baza unei funcții, ci a unei calități, nu este salarizată, ci indemnizată, nu are caracter regulat, organizat și permanent, nu are program de lucru și atribuții de serviciu, ci atribuții legale prevăzute expres prin Legea nr. 41/1994 și nu poate fi asimilată cu o funcție electivă.

In conformitate cu art. 19 din Legea nr. 41/1994, republicata, membrii consiliului de administrație sunt desemnați prin votul majorității deputaților si senatorilor in ședința comuna a celor doua Camere având in vedere listele de candidați care se inainteaza birourilor permanente.

Pentru doua locuri in consiliul de administrație personalul angajat al fiecărei societăți (SRR si SRTv) isi desemnează, prin vot secret, candidații, in cadrul unui scrutin organizat de conducerea societății respective.

Membrii consiliului de administrație sunt numiți pe o perioadă de 4 ani de Parlamentul României, activitatea acestora desfășurându-se exclusiv în baza mandatului primit.

Participarea la ședințele consiliului de administrație nu poate fi asimilată cu desfășurarea activității în funcții electivă, membrii acestuia primind o indemnizație, așa cum se prevede în art. 23 alin.3 din Legea nr.41/1994, republicată, iar indemnizația primită de membrii consiliului de administrație nu poate fi asimilată cu indemnizația încasată în exercitarea unor funcții cu caracter de permanență, cum ar fi aceea de primar, senator, deputat.

Membrii consiliului de administrație sunt numiți de Parlamentul României dar aceștia NU au competențe privind conducerea executivă (curentă) a Societății Române de Radiodifuziune, care, potrivit art. 28 lit. a) din Legea nr. 41/1994, este asigurată de către directorul general împreună cu comitetul director al SRR.

C. Despre Regulamentul privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții Salariaților în consiliul de administrație al SRR - iunie 2014

Prin adresa nr. 700BPS/03.06.2014 a Secretarului General al Camerei Deputaților s-a comunicat Societății Române de Radiodifuziune că în ședința comună a Birourilor Permanente ale Camerei Deputaților și Senatului din data de 3 iunie 2014 a fost luată decizia declanșării procedurilor de desemnare a unui nou Consiliu de Administrație.

Potrivit art. 19 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conducerea societății avea obligația de a organiza un scrutin pentru desemnarea de către personalul angajat a două propuneri nominale pentru postul de titular și două propuneri nominale pentru postul de supleant în Consiliul de Administrație al Societății Române de Radiodifuziune.

Astfel, în considerarea prevederilor art.1, 2 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea SRR și SRTV, societății noastre în calitate de serviciu public de interes național care își desfășoară activitatea sub controlul Parlamentului i-a revenit obligația punerii în EXECUTARE a dispozițiilor Birourilor Permanente ale Camerei Deputaților și Senatului în ceea ce privește organizarea la nivelul SRR a alegerilor menționate, cu respectarea termenelor trasate de instituția sub controlul căreia funcționează.

Față de cele de mai sus și în virtutea contestării de către reclamantă a calendarului de alegeri (a se vedea motivul de nulitate nr. 4 a Regulamentului) consideră inadmisibilă cererea de chemare în judecată în ceea ce privește anularea actelor administrative indicate în cerere, având în vedere faptul că emiterea regulamentului și stabilirea

calendarului au avut la bază un act administrativ (adresa nr. 700BPS/03.06.2014) valabil și necontestat la momentul emiterii regulamentului și la momentul actual (restul actelor administrative indicate de reclamant fiind subsidiare Regulamentului).

Propunerile pentru posturile de titular și de supleant trebuiau înaintate până la data de 10 iunie 2014 ora 10.00 întrucât candidații propuși urmau a fi audiați în Comisia pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților, împreună cu comisia similară a Senatului pentru întocmirea avizului comun consultativ, astfel încât membrii noului Consiliu de Administrație să poată fi desemnați în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului care se desfășura în aceeași zi la ora 16.00.

În acest context, afirmația ca „iminenta declanșării campaniei electorale a fost deținută de un grup restrâns de persoane din conducerea SRR, care au ținut-o ascunsă salariaților și cetățenilor interesați” este făcută cu o vizibilă rea credință.

Reclamantul Moise Adrian Valentin făcea parte din Consiliul de administrație care își încheia mandatul în iunie 2014, finalul de mandat era de notorietate publică, iar procedurile parlamentare și organizarea alegerilor pentru desemnarea reprezentanților salariaților nu mai aveau/au de foarte mult timp un caracter de noutate (din 1994) astfel ca este evidentă lipsa bunei credințe cu privire la alegațiile reclamantilor menționate mai sus.

Organizarea alegerilor reprezentanților salariaților, inclusiv aprobarea unui regulament, la fel ca în mandatele anterioare, i-au fost impuse prin termenele scurte stabilite de lege și de Parlamentul României, iar invinuirea ca totul s-ar fi desfășurat „în secret” este total lipsită de fundament și demonstrează, încă o dată, reaua credință a reclamantilor întrucât în aceeași zi, cu primirea solicitării Parlamentului privind organizarea alegerilor, atât reclamantii (prin Sindicatul Unit și reprezentantul sau Adrian Valentin Moise) cât și celelalte sindicate din radioul public au transmis Comitetului Director al SRR puncte de vedere/opinii/solicitări privind redactarea Regulamentului privind organizarea alegerilor pentru desemnarea reprezentanților în Consiliul de Administrație.

În acest sens, Sindicatul Unit a transmis Notificarea nr. 87/03.06.2014, în aceeași zi cu ședința comună a Birourilor Permanente ale Camerei deputaților și Senatului, în care s-a stabilit declanșarea procedurii de numire a unui nou Consiliu de Administrație.

Totodată, alături de sindicatul reprezentativ din SRR, alte 4 sindicate nereprezentative din studiourile teritoriale Cluj, Constanta, Craiova și Timișoara au solicitat conducerii executive ca în noul

regulament pentru alegerea reprezentanților sa fie prevăzută expres obligativitatea ca să poată candida numai angajații societății.

Dovadă că în urma alegerilor organizate la nivelul SRR s-au prezentat la urne un număr de 1.225 de salariați reprezentând 53,70% din totalul angajaților, care și-au exprimat votul în baza condițiilor de alegeri stabilite prin Regulamentul adus la cunoștință prin afișare, prin aceasta exprimându-și încă o dată acordul legat de condițiile privind candidaturile. În definitiv, salariații și-au votat reprezentanții în Consiliul de Administrație al SRR, care să le exprime cel mai bine interesele, considerând prin votul exprimat că doar salariații din radio pot avea calitatea de reprezentanți ai acestora în CA.

Prin urmare, alegerile au fost organizate în mod corect și transparent, salariații și-au exercitat în mod democratic opțiunea privind persoanele care să-i reprezinte în consiliul de administrație, nu au fost niciun fel de incidente pe parcursul desfășurării scrutinului, observatorii sindicatelor nu au avut obiecțiuni, astfel ca acuzațiile ce ni se aduc de cele câteva persoane nemulțumite sunt singulare și fără sens.

Într-un mod similar au fost organizate același tip de alegeri și la Societatea Română de Televiziune, reclamantul Moise Adrian Valentin pretinzând un loc în consiliul de administrație și acolo, candidatura fiindu-i respinsă pentru același motiv: neindeplinirea condiției de a avea calitatea de salariat al societății.

Argumentul determinat al reclamantilor pleacă de la premisa falsă că acestui timp de alegeri îi sunt aplicabile normele ce reglementează drepturile electorale, care, în contextul de drept și de fapt prezentat de aceștia, li s-ar fi încălcat grav/abuziv.

A făcut dovada că întreaga teorie a acestora este una falsă, adaptată (de reclamant) pentru a le servi scopului de moment și că, în fapt organizarea alegerilor nu a încălcat dreptul salariaților de a alege și de a fi aleși, cu distincțiile legale de rigoare.

Fata de motivele/argumentele reclamantilor în susținerea nulității Regulamentului SRR aprobat prin Dispoziția Comitetului Director nr. 1.23/03.06.2014, solicita respingerea acestora având în vedere următoarele:

a) Referitor la motivul 1 privind încălcarea Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică

Asa cum a precizat în cele expuse mai sus, includerea Societății Române de Radiodifuziune în categoria administrației publice este una forțată, în desconsiderarea specificului radioului public care potrivit dispozițiilor legii de organizare și funcționare nu poate fi sub nicio formă asimilată autorităților/instituțiilor publice

Este evident că argumentele reclamantilor potrivit cărora prin nerespectarea Legii nr. 52/2003 s-au încălcat automat: "principiul legii și

principiul forței obligatorii a legii", "principiul fundamental al guvernării democratice, fiind împiedicată cetățenii și asociațiile legal constituite să participe la luarea deciziilor administrative" și "principiul previzibilității și accesibilității actelor normative în conjunctivă cu principiul securității raporturilor juridice" ar putea părea numai forțate și inutile dacă nu ar fi prezentate cu rea-credință de o persoană, care se afla într-un conflict personal cu societatea.

Mai mult, Regulamentul a cărui nulitate se solicita nu intra în categoria "actelor normative" aplicabile tuturor cetățenilor pentru că acesta se adresează NUMAI salariaților SRR, fiind o normă internă a societății, deoarece NUMAI salariații acesteia puteau să-și desemneze prin vot reprezentanții în Consiliul de Administrație.

Față de acest aspect, se constată lipsa calității procesuale active a d-lor Adrian Valentin Moise, Cristian Pârvulescu și a d-nei Stanciu Teodora în ceea ce privește prezenta cauză, având în vedere faptul că aceștia nu sunt salariați SRR, ei neavând astfel calitatea de a solicita instanței anularea unor acte administrative care nu le sunt adresate, și care prin prisma conținutului și interpretării acestora nu pot fi încadrate în categoria actelor normative, reclamantii neavând prin urmare un interes legitim în acest sens.

Calitatea procesuală activă, presupune existența unei identități între titularul dreptului afirmat și persoana reclamantului. Premisa obligatorie pentru a exercita o acțiune în instanță, în vederea valorificării unui drept, o constituie legitimarea, justificarea calității procesuale active, care se află în legătură directă, intrinsecă cu justificarea unui interes legitim, or în speță această cerință procesuală nu este îndeplinită de către reclamantii avizați.

b) Referitor la motivul 2 privind încălcarea principiului legalității

În susținerea acestui motiv de nulitate al Regulamentului se argumentează că aprobarea acestuia nu ar fi fost de competența Comitetului Director al SRR ci de competența exclusivă a Consiliului de Administrație.

Ceea ce se omite însă, în mod voit, să se precizeze este dispoziția legală care ar fi determinat competența Consiliului de Administrație de aprobare a Regulamentului, întrucât niciuna dintre atribuțiile prevăzute de art. 27 din Legea nr. 41/1994, republicată, nu susține argumentele reclamantilor.

Legiuitorul a prevăzut în mod expres faptul că managementul executiv al societății, conducerea curentă a acesteia, se asigură de către directorul general împreună cu Comitetul Director al SRR, potrivit art. 28 lit. a) din Legea nr. 41/1994.

În aplicarea acestor dispoziții legale, Regulamentele anterioare pentru desemnarea reprezentanților în Consiliul de Administrație au fost

aprobate de către Comitetul Director al SRR, a se vedea în acest sens Regulamentele din anii 2002, 2005 și 2010.

Niciunul dintre aceste Regulamente NU a fost aprobat de către Consiliul de Administrație, iar candidații aleși de către salariații societății au fost ulterior desemnați de către plenul Parlamentului, neexistând niciodată vreo contestație privind nelegalitatea acestora. Revenim cu precizarea că reclamantul Moise Adrian Valentin a făcut parte din cel puțin trei consilii de administrație succesive.

c) Referitor la motivul 3 privind încălcarea „principiului constituțional al egalității de șanse privind accesul în funcții și demnități publice (art. 16 alin. 3 din Constituție) cu reflexie în prevederile art. 1 alin. 2 lit. c) din OUG nr. 137/2000, prevederile art. 19 lit. d) din Legea nr. 41/1994 în conjuncție cu prevederile art. 211 Cod civil”

Pe scurt, principalele argumente prezentate în susținerea acestui motiv de nulitate se referă la așa zisele îngrădiri aduse dreptului cetățenilor „care nu sunt salariați ai SRR și care nu se află în situații de incapacități sau incompatibilități legale” și al cetățenilor „care sunt salariați ai SRR și membri de sindicat care ar avea dreptul de a candida neîngrădit, independent” în vederea alegerii într-o funcție de membru al Consiliului de Administrație al SRR, ca reprezentanți ai salariaților.

În susținerea acestui motiv se afirmă (apreciază că din nou cu rea-credință întrucât aspectele prezentate distorsionat erau binecunoscute cel puțin unuia dintre reclamant) că «de la intrarea în vigoare a Legii nr. 41/1994 și până în 2014, s-a respectat, fără abatere, regula candidaturii neîngrădite, în condiții de egalitate de tratament juridic în ceea ce privește dreptul de acces la funcția de membru în CA al SRR”.

Aprecierea privind rea-credința a reclamantilor cu privire la afirmațiile citate se sprijină pe faptul că întotdeauna, în toate Regulamentele anterioare, candidaților independenți li s-a solicitat să îndeplinească condiția de a fi „salariați ai SRR cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată și funcția de bază în SRR”.

Doar pentru candidații propuși de către structurile administrative sau de organizațiile sindicale din cadrul societății această condiție nu a fost redactată la fel de explicit ca în cazul candidaților independenți, astfel încât a dat posibilitatea, o singură dată, unei organizații sindicale ca în anul 2010 să propună o persoană care nu avea calitatea de salariat al SRR.

Regulamentul din anul 2014 a impus, în mod expres și pentru candidații propuși de organizațiile sindicale îndeplinirea condiției privind calitatea de salariat al SRR, tocmai pentru a se asigura „condiții de egalitate de tratament juridic”.

Nu va relua argumentele prezentate mai sus, privind grava eroare referitoare la apărarea „drepturilor politice/drepturilor electorale” pe care își fundamentează reclamații și pretențiile întrucât este mai mult decât evident faptul că acestea sunt nefondate.

Va mai sublinia doar faptul că deși redactarea Regulamentului a avut ca punct de plecare regulamentele anterioare în baza cărora s-au desfășurat mai multe alegeri, s-a dorit, în același timp, să se realizeze o mai bună reprezentare a salariaților în consiliul de administrație.

În acest sens, au fost avute în vedere, ca sursă de inspirație, dispozițiile Legii nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, republicată, care prevedea posibilitatea candidaturilor „pe bază de scrutin de listă, potrivit principiului reprezentării proporționale, și pe bază de candidaturi independente” (art. 4 alin. 1 din lege).

Astfel, mergând pe structura regulamentelor anterioare, dispozițiile acestora au fost puse în concordanță cu prevederile Legii nr. 33/2007, iar propunerile înaintate de către organizațiile sindicale au fost considerate ca fiind un „scrutin de listă”. Pe cale de consecință, pentru propunerile organizațiilor sindicale alegatorii nu votau un singur candidat, ci o listă, neputându-se modifica cuprinsul listei.

Totodată, ținându-se seama de solicitările venite din partea sindicatului reprezentativ și a celorlalte 4 sindicate din studiourile teritoriale, dar și pentru a se asigura egalitate de tratament, a fost impusă menținerea condiției calității de salariat al SRR.

De asemenea, în considerarea art. 16 din Legea nr. 33/2007, republicată, s-a stabilit că numai organizațiile sindicale legal constituite la nivel de SRR să poată înainta propuneri de liste.

Mai mult, dispozițiile art. 17 alin. (4) din Legea nr. 33/2007 care prevede că „Nu se pot depune liste de candidați independenți. Nu se admit candidaturi independente pe listele de candidați depuse de partidele politice, alianțele politice sau alianțele electorale. Nu se admit candidaturi independente ale membrilor partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale sau ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale” au fost transpuse întocmai în Regulamentul contestat.

Prin urmare, dispoziția regulamentară a SRR, considerată de către reclamații ca fiind neconstituțională, nelegală și încălcând principiile menționate de aceștia, este în fapt o dispoziție legală, similară celei prevăzute în Legea nr. 33/2007, în temeiul căreia cetățenii români își aleg reprezentanții în Parlamentul European.

Este evident că stabilirea calității de candidat independent în cadrul Regulamentului a avut ca origine definiția legală a acestor termeni care prevede că un „candidat independent” este un „candidat

care nu e membru de partid", iar in cadrul regulamentului in discuție reprezintă persoana "neafiliata sindical".

Daca aceste condiții sunt legale si constituționale in contextual in care vorbim de exercitarea reala a drepturilor electorale, cu atat mai mult ele nu pot fi contestate atunci cand vorbim despre condiții impuse printr-un regulament cu aplicabilitate interna, care a transpus la scara redusa modalitatea de alegere a unor reprezentanți ai salariaților în CA al SRR.

d) Referitor la motivul 4 privind calendarul de desfășurare a alegerilor

Asa cum a precizat mai sus, calendarul alegerilor a fost stabilit astfel incat propunerile sa fie inaintate in termenul precizat in adresa primita din partea Birourilor Permanente ale Camerei Deputaților si Senatului.

Trebuie reținut faptul ca ședința Birourilor Permanente a avut loc in data de 3 iunie, in aceeași zi fiind trimisa adresa nr. 700BPS/03.06.2014 si tot in aceeași zi a avut loc ședința Comitetului Director de aprobare a Regulamentului prin Dispoziția nr. 1.23/03.06.2014.

De asemenea, trebuie avut in vedere faptul ca termenul menționat in adresa Secretarului General pentru înaintarea propunerilor de candidați era in data de 10 iunie 2014, ora 10.00, in condițiile in care zilele de 8 si 9 iunie erau sărbători legale fiind prima si a doua zi de Rusalii.

Este evidenta reaua credința a reclamantilor care afirma pe de o parte ca „in data de 05.06.2014, pana la 16.00, regulamentul aprobat prin dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1.23/03.06.2014, inca nu fusese adus la cunoștința publica" (al doilea paragraf din pagina 4 a cererii de chemare in judecata), dar in același timp susțin ca „la data de 05.06.2014, intre ora 10-16.00, Sindicatul Unit al Salariaților - Radio România a întocmit si depus la Comisia tehnica a SRR, sub nr. 33/05.06.2014, lista candidaților propuși de sindicat" (ultimul paragraf pagina 3 din cererea de chemare in judecata).

Este evident ca daca regulamentul nu s-ar fi adus la cunoștința publica si nu ar fi fost cunoscut, reclamantii nu ar fi avut posibilitatea sa intocmeasca si sa depună documentația in conformitate cu dispozițiile regulamentare, respectiv prin inaintarea propunerilor in forma unei liste ce urma să fie supusă scrutinului.

e) Referitor la motivul 5 privind faptul ca „Regulamentul nu a avut calitate de "act normativ" in sens material, din perspectiva exigentelor CEDO si CJUE, fiind inaccesibil si imprevizibil cetățenilor, inclusiv reclamantilor, intrucat nu a fost adus la cunoștința publica, in condițiile legii"

In argumentarea acestei cauze de nulitate, reclamantii dezvolta o intreaga teorie in sustinerea careia invoca dispozițiile Legii nr. 24/2000, Rezoluții ale Parlamentului European si jurisprudenta CEDO si CJUE intr-un amalgam greu de inteles chiar si pentru specialiști.

In concret aceasta teorie a reclamantilor are la baza prevederile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 24/2000 din care aceștia trag concluzia ca „o condiție prealabila de intrare in vigoare a regulamentului emis de SRR, prin Comitetul Director, era condiția publicării normei in cauza in Monitorul Oficial”.

Apreciaza ca in combaterea acesteia au fost prezentate deja mai multe argumente privind faptul ca Regulamentul contestat nu este un act normativ cu aplicabilitate generala, de interes pentru toti cetățenii, fiind o norma interna aplicabila doar salariaților SRR.

Cu privire la motivele de nulitate pentru Deciziile Comisiei Tehnice nr. 42/2014 si nr. 52/2014, precum si pentru Procesul verbal de stabilire a clasamentului final al alegerilor acestea se bazează pe faptul ca sunt emise in temeiul unui Regulament considerat de reclamanti ca fiind nelegal.

In drept: art.205 și următoarele din Codul de procedură civilă.

La 5.01.2015, reclamantii au depus o cerere aditionala, solicitand, pe langa capetele de cerere deja menționate in cererea introductiva, noi capete de cerere, dupa cum urmează:

I) Sa fie obligata parata Societatea Romana de Radiodifuziune sa achite fiecărui reclamant cate 100 lei cu titlu de despăgubiri pentru daunele morale cauzate reclamantilor prin vătămarea dreptului nepatrimonial al reclamantilor de a participa activ "în procesul de luare a deciziilor administrative si în procesul de elaborare a actelor normative", prevăzut de Legea 52/2003 privind transparența decizională în administrația publica, prin elaborarea si emiterea Regulamentului privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții salariaților in Consiliul de Administrație al Societății Romane de Radiodifuziune, aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1.23/03.06.2014, cu incalcarea dispozițiilor Legii 52/2003;

II) Sa fie obligata parata Societatea Romana de Radiodifuziune sa achite fiecărui dintre reclamantii Adrian Valentin Moise, Cristian Pirvulescu, Teodora Stanciu, Jipescu Elena, cate 100 lei cu titlu de despăgubiri pentru daunele morale cauzate reclamantilor prin vătămarea dreptului nepatrimonial al reclamantilor la egalitate de șanse in ceea ce privește accesul in funcții si demnități publice, prin emiterea Deciziei SRR nr. 52 din 05.06.2014, prin care s-a dispus respingerea dosarelor de candidat ale subsemnaților Adrian Valentin Moise, Cristian Pirvulescu, Teodora Stanciu, Jipescu Elena;

III) Sa fie obligata parata Societatea Romana de Radiodifuziune sa achite reclamantei Nicolae Lev Iulia, 100 lei cu titlu de despăgubiri pentru daune morale cauzate reclamantei prin vătămarea dreptului nepatrimonial al reclamantei la egalitate de șanse in ceea ce privește accesul in funcții si demnități publice, prin emiterea Deciziei SRR - Comisia Tehnica nr. 42 din 05.06.2014. prin care s-a respins dosarul de candidat al dnei Nicolae Lev Iulia;

IV) Sa fie obligata parata Societatea Romana de Radiodifuziune sa publice hotărârea de condamnare, pe cheltuiala acesteia, intr-un ziar de larga circulație cat si pe pagina de internet oficiala a paratei, ca forma de reparație morala pentru vătămările aduse reclamanților, prin emiterea actelor administrative contestate.

In motivare, reclamantii au aratat ca:

Cererile lor de plata de despăgubiri pentru daunele morale cauzate de parata prin actele administrative vătămătoare, au temei legal special in art. 1 combinat cu art. 18 alin 3 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ si un temei de drept comun in art. 253 Cod Civil.

Cererea de obligare a paratei Societatea Romana de Radiodifuziune sa publice pe cheltuiala acesteia, hotărârea de condamnare, intr-un ziar de larga circulație si pe pagina de internet oficiala a paratei, are temei in dispozițiile art. 253 alin 1 combinat cu alin 3 lit. a) Cod Civil.

In ceea ce privește prejudiciul moral ce a fost provocat reclamanților, considera ca acesta este cert, având in vedere importanta deosebita a drepturilor lezate de către parata SRR, prin actele administrative vătămătoare.

Astfel, urmează a se observa si retine ca dreptul reclamanților de a participa activ în procesul de luare a deciziilor administrative și în procesul de elaborare a actelor normative, prevăzut de Legea 52/2003, reprezintă in primul rand o forma de manifestare a dreptului la democratie si la stat de drept, cu sediul in art. 1 alin 3 din Constituție. Încălcarea acestui drept fundamental, nu poate fi considerata altfel decât o încălcare de o gravitate deosebita.

Suplimentar, in cazul reclamantului Sindicatul Unit al Salariaților - Radio România, sunte de opinie ca dreptul sindicatului de a participa activ în procesul de luare a deciziilor administrative și în procesul de elaborare a actelor normative de către parata SRR. poate fi reținut, in mod suplimentar, si ca o aplicatiune a dreptului sindicatelor de contribui la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale colective ale membrilor lor, recunoscut prin art. 9 din Constituție.

În continuare, dreptul la nediscriminare, în componenta sa privind egalitatea de șanse la accesul în funcții și demnități publice, este un drept fundamental cu sediul în art. 16 din Constituție.

În ceea ce privește cuantumul despăgubirilor solicitate, acestea sunt mai mult decât rezonabile, fiind de o valoare simbolică și nefiind de natură să ofere reclamantilor, un confort financiar ori o îmbogățire în detrimentul paratei SRR.

Prin încheierea de ședință din 27.02.2014, Curtea a unit excepțiile lipsei calității procesuale active și excepția lipsei de interes cu fondul cauzei, deoarece pentru soluționarea acestora erau necesare probe comune cu soluționarea fondului cauzei.

De asemenea, Curtea a încuviințat partilor proba cu înscrisuri și interogatoriu și a respins reclamantilor proba cu martorul propus ca neconcludentă.

În temeiul art. 248 C. proc. civ., Curtea se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor lipsei calității procesuale active și lipsei de interes.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale active, Curtea observă că reclamantilor persoane fizice li s-au respins candidaturile pentru Consiliul de Administrație al SRR. Aceștia afirmă că li s-au încălcat dreptul de a participa la luarea deciziilor administrative și la procesul de elaborare a actelor normative, precum și dreptul de acces în funcții și demnități publice. Curtea observă că există o concordanță între titularii drepturilor pretins a fi încălcate și reclamantii, ceea ce înseamnă că aceștia au calitate procesuală activă.

În privința reclamantului SINDICATUL UNIT AL SALARIAȚILOR – RADIO ROMÂNIA, Curtea consideră că acesta are calitate procesuală activă deoarece se încadrează în dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. a din Legea nr. 554/2004, referitoare la persoana vătămată, fiind un organism social care invocă vătămarea drepturilor unor persoane fizice determinate, prin acte administrative atacate.

Din aceste motive, în baza art. 2 alin. 1 lit. a din Legea nr. 554/2004, Curtea va respinge excepția lipsei calității procesuale active ca neîntemeiată.

Cu privire la excepția lipsei de interes, Curtea consideră că, deși reclamantii nu au atacat Hotărârea Parlamentului nr. 24/2014, ci doar actele care au stat la baza acesteia, reclamantii obțin un avantaj prin admiterea cererii lor, constând în recunoașterea dreptului de a participa la luarea deciziilor administrative și la procesul de elaborare a actelor normative, a dreptului de acces în funcții și demnități publice, precum și obținerea unor despăgubiri ca urmare a prejudiciului cauzat prin încălcarea drepturilor menționate.

De aceea, Curtea va respinge excepția lipsei de interes neîntemeiată.

Pe fondul cauzei, Curtea retine ca la 03.06.2014, Comitetul Director al SRR a emis Regulamentul privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții salariaților în Consiliul de Administrație al SRR (aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1.23/03.06.2014), ca urmare a faptului că în ședința comună a Birourilor Permanente ale Camerei Deputaților și Senatului din 3.06.2014 a fost luată decizia declansării procedurii de alegere a unui nou Consiliu de Administrație al SRR.

În perioada 04.06.2014-09.06.2014, s-a desfășurat campania electorală pentru desemnarea candidaților în Consiliul de Administrație al Societății Române de Radiodifuziune, pe cele două locuri care se ocupa prin votul secret al salariaților SRR.

La data de 05.06.2014, reclamantul Sindicatul Unit al Salariaților - Radio România a întocmit și depus la Comisia tehnică a SRR, sub nr. 33/05.06.2014, lista candidaților propuși de sindicat, respectiv: Cristian Pirvulescu, Adrian Valentin Moise, Teodora Stanciu, Elena Jipescu, la care s-au atașat și documentele cerute candidaților, aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. 1 23/03 06.2014. Primele trei persoane (Cristian Pirvulescu, Adrian Valentin Moise, Teodora Stanciu) nu erau salariați SRR, în timp ce doamna Elena Jipescu era salariat SRR și membru al sindicatului.

La aceeași dată, a depus dosarul de candidatură, ca independent, și reclamanta Nicolae Lev Iulia, salariat SRR și membru al Sindicatului Unit al Salariaților - Radio România.

Prin decizia 52/05.06.2014, Comisia Tehnică a SRR (organul SRR înființat pentru desfășurarea și finalizarea alegerilor) a respins în baza regulamentului de desfășurare a alegerilor, candidaturile persoanelor propuse de Sindicatul Unit al Salariaților - Radio România, după cum urmează:

- pentru reclamantii Cristian Pirvulescu, Adrian Valentin Moise, Teodora Stanciu, deoarece nu erau salariați ai SRR. Suplimentar, s-a reținut pentru dl Cristian Pirvulescu că nu era membru al sindicatului Unit al Salariaților - Radio România și că nu ar fi depus declarație pe proprie răspundere că nu a avut calitate de lucrator sau de colaborator al securității.

- pentru reclamanta Elena Jipescu, al patrulea candidat pe lista sindicatului Unit al Salariaților - Radio România, nu s-a menționat în decizia 52/2014, niciun motiv pentru care i s-a respins candidatura.

Prin Decizia 42/05.06.2014 a SRR - Comisia Tehnică, s-a respins candidatura dnei Nicolae Lev Iulia, pe considerentul că aceasta era membru de sindicat și că, în considerarea acestei calități de membru de sindicat, nu ar fi avut dreptul de a-și depune dosarul de candidatură, ca independent.

La 07.06.2014, s-a emis de către SRR, Procesul verbal de stabilire a clasamentului final al alegerilor de desemnare a candidaților pentru locurile reprezentanților salariaților în Consiliul de Administrație al SRR, înregistrat la SRR sub nr. I 12/07.06 2014.

Cu privire la capatul de cerere privind anularea Regulamentului SRR aprobat prin Dispoziția Comitetului Director nr. I.23/03.06.2014, Curtea observa că art. 1 din acest Regulament prevede că:

„Pot fi candidați:

a) orice persoană salariată a SRR care este propusă de o organizație sindicală legal constituită la nivel de SRR;

b) orice persoană salariată a SRR care candidează independent neafiliată sindical.”

Potrivit art. 19 din Legea nr. 41/1994,

„(1) Membrii Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv al Societății Române de Televiziune, sunt desemnați prin votul majorității deputaților și senatorilor în ședința comună a celor două Camere.

(2) Listele de candidați se înaintea birourilor permanente ale celor două Camere, după cum urmează:

a) grupurile parlamentare reunite din cele două Camere înaintea propunerii pentru 8 locuri, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament;

b) Președintele României, pentru un loc;

c) Guvernul, pentru un loc;

d) personalul angajat al fiecărei societăți desemnează, prin vot secret, candidații pentru două locuri, în cadrul unui scrutin organizat de conducerea societății respective; (...)”

Curtea observa că art. 19 lit. d) din Legea nr. 41/1994 nu condiționează desemnarea candidaților de calitatea acestora de salariați ai SRR propuși de o organizație sindicală legal constituită la nivel de SRR sau, pentru persoanele care candidează ca independenți, de calitatea de salariați ai SRR neafiliați sindical.

Din prevederile art. 19 lit. d) din Legea 41/1994, rezultă că poate candida orice persoană care nu se află într-o stare de incapacitate sau incompatibilitate prevăzută de lege.

Pentru că legea nu face nicio distincție, nici actul administrativ de punere în aplicare a legii, Regulamentului SRR aprobat prin Dispoziția Comitetului Director nr. I.23/03.06.2014, nu trebuie să facă aceste distincții.

În acest fel se încalcă:

- dreptul persoanelor fizice care nu sunt salariați SRR și care nu se află în situații de incapacitate sau incompatibilități legale, de a candida în vederea alegerii într-o funcție de membru în Consiliul de

Administrație al SRR, dintre cele doua care se ocupa prin votul salariaților;

- dreptul persoanelor fizice care sunt salariați ai SRR si membri de sindicat, de a candida neîngrădit, independent, in vederea alegerii intr-o funcție de membru in Consiliul de Administrație al SRR, dintre cele doua care se ocupa prin votul salariaților.

De aceea, art. 1-5 din Regulament care fac referire la aceste distinctii, sunt lovite de nulitate ca urmare a incalcarii Legii nr. 41/1994, in baza careia au fost adoptate.

In al doilea rand, parata SRR este o instituție publica cu personalitate juridica, facand parte din categoria autorităților publice centrale care au autonomie administrativa si care se afla sub control parlamentar, conform art. 31 alin 5 din Constituție si Legii nr. 41/1994.

Curtea considera ca functia de membru in Consiliul de Administrație al SRR face parte din categoria funcțiilor si demnităților publice, potrivit art. 99 din Legea 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Potrivit art. 16 alin. 3 din Constitutia Romaniei, functiile si demnitatile publice pot fi ocupate, in conditiile legii, de persoanele care au cetatenia romana si domiciliul in tara.

In conditiile in care, prin incalcarea Legii nr. 41/1994, reclamantilor persoane fizice li s-au respins candidaturile pentru ocuparea unei functii publice, Curtea constata ca a fost incalcat dreptul acestora de acces în funcții și demnități publice, prevazut de art. 16 alin. 3 din Constitutia Romaniei.

Conform art. 253 alin. 4 din Codul civil, persoana prejudiciata poate cere despagubiri.

Ca urmare a prejudicierii reclamantilor persoane fizice prin incalcarea dreptului nepatrimonial al acestora de acces în funcții și demnități publice, in temeiul art. 253 alin. 4 din Codul civil, Curtea va obliga pe pârâtă la plata sumei de 100 lei despăgubiri către fiecare reclamant persoană fizică. Aceste despagubiri sunt menite sa acopere prejudiciul nepatrimonial produs reclamantilor persoane fizice prin incalcarea dreptului mentionat mai sus.

De asemenea, in baza art. 253 alin. 3 lit. a din Codul civil, Curtea va obliga pe pârâtă să publice prezenta hotărâre într-un ziar de circulație națională și pe pagina sa de internet, pe cheltuiala sa, apreciind ca o asemenea publicare este necesara pentru a restabili dreptul incalcat.

Cu privire la cererea reclamantilor privind plata despagubirilor pentru incalcarea dreptului de a participa activ la luarea deciziilor administrative si la procesul de elaborare a actelor normative, potrivit

art. 4 din Legea nr. 52/2003, „Autoritățile administrației publice obligate să respecte dispozițiile prezentei legi sunt:

a) autoritățile administrației publice centrale: ministerele, alte organe centrale ale administrației publice din subordinea Guvernului sau a ministerelor, serviciile publice descentralizate ale acestora, precum și autoritățile administrative autonome;

b) autoritățile administrației publice locale: consiliile județene, consiliile locale, primării, instituțiile și serviciile publice de interes local sau județean.”

Din examinarea acestui text de lege rezultă că Legea nr. 52/2003, invocată de reclamantii nu este aplicabilă părții, deoarece aceasta nu se încadrează în autoritățile administrației publice, limitativ prevăzute de lege, obligate să respecte dispozițiile legii.

Această concluzie este confirmată de art. 7 din aceeași lege, care face referire la autoritățile administrației publice.

Neexistând nicio obligație a părții în legătura cu procesul de elaborare a actelor normative și la procesul de luare a deciziilor, înseamnă că nu există nici un eventual drept corelativ al reclamantilor privind dreptul de a participa activ la luarea deciziilor administrative și la procesul de elaborare a actelor normative.

De aceea, Curtea va respinge ca neîntemeiată cererea reclamantilor privind plata sumei de 100 lei cu titlu de despăgubiri pentru încălcarea dreptului de a participa activ la luarea deciziilor administrative și la procesul de elaborare a actelor normative.

Cu privire la cererea de anulare în întregime a Regulamentului SRR aprobat prin Dispoziția Comitetului Director nr. 1.23/03.06.2014, pe motiv că nu a fost adoptat de organul competent, Curtea consideră acest motiv neîntemeiat.

Astfel, Art. 27 din Legea nr. 41/1994 prevede atribuțiile Consiliului de Administrație:

a) aprobă concepția de dezvoltare a societății și normele privitoare la strategia și structura programelor; supraveghează respectarea modului în care societatea își îndeplinește obligațiile asumate în schema de programe și în licența de emisie eliberată de Consiliul Național al Audiovizualului;

b) aprobă structura organizatorică a societății, precum și restructurările economice și de personal necesare pentru funcționarea eficientă a societății;

c) aprobă condițiile de organizare a concursurilor pentru numirea membrilor comitetului director;

d) aprobă reglementări detaliate pentru a preciza funcțiile serviciului public, prevăzute în această lege și în reglementările internaționale;

- e) aproba proiectul bugetului si urmareste executia acestuia; repartizeaza bugetele unitatilor functionale autonome, dupa aprobare;
- f) aproba bilantul si contul de profit si pierderi, anuale, le inainteaza organelor prevazute de lege si le face publice;
- g) aproba, potrivit competentei, investitiile ce urmeaza sa se realizeze de catre societate;
- h) stabileste, in conditiile legii, masuri de extindere sau de restrangere a activitatii societatii, de infiintare sau de desfiintare a unor activitati functionale autonome;
- i) aproba componenta comitetelor directoare ale unitatilor din structura;
- j) aproba regulamentul de organizare si functionare a societatii;
- k) prezinta Ministerului Finantelor propuneri de subventii pentru a fi incluse in bugetul de stat, in vederea aprobarii de catre Parlament;
- l) aproba volumul maxim al creditelor bancare;
- m) aproba propunerile de modificare a bugetului in limitele veniturilor proprii;
- n) aproba competentele structurilor organizatorice ale societatii privind angajarea si efectuarea de cheltuieli de orice natura, inclusiv investitii, tranzactii financiare si comerciale, inchirieri de bunuri mobile sau imobile, in conditiile legii;
- o) analizeaza rapoartele curente privind activitatea societatii si aproba masuri pentru desfasurarea activitatii viitoare;
- p) aproba conditiile de colaborare pentru asigurarea pazei obiectivelor si a bunurilor, stabilite impreuna cu Ministerul de Interne;
- q) aproba propunerile comitetului director de participare la realizarea unor activitati cu alte societati cu capital roman sau strain, de inchiriere a unor spatii de emisie pe canalele de radio sau de televiziune;
- r) aproba propunerile de reprezentare a societatilor nationale de radiodifuziune si, respectiv, de televiziune, in relatiile cu organismele internationale, precum si cele privitoare la incheierea conventiilor si la stabilirea relatiilor de colaborare cu organisme similare din alte tari;
- s) aproba propunerile de vanzari si concesiuni, potrivit legii;
- t) aproba masurile de respectare a dispozitiilor legale privind protectia mediului inconjurator;
- u) prezinta raportul anual catre Parlament si orice alte rapoarte cerute de comisiile permanente de specialitate ale celor doua Camere;
- v) exercita orice alte atributii care ii revin potrivit prevederilor legale si regulamentul de organizare si functionare.

Curtea observa ca atributia de adoptare a Regulamentului privind desfasurarea alegerilor de desemnare a candidatilor nu apartine Consiliului de Administratie.

Pe de alta parte, art. 28 din lege prevede ca directorul general are, printre altele, atributia asigurarii, impreuna cu comitetul director, a conducerii curenta a societatii.

Curtea apreciaza ca adoptarea Regulamentului privind desfasurarea alegerilor de desemnare a candidasilor nu apartine Consiliului de Administratie priveste aceasta atributie, astfel incat, in mod legal, Regulamentul a fost aprobat prin Dispozitia Comitetului Director.

In al doilea rand, Regulamentul nu trebuia publicat in Monitorul Oficial.

Conform art. 11 alin 1 din Legea 24/2000, „In vederea intrării lor în vigoare, legile și celelalte acte normative adoptate de Parlament, hotărârile și ordonanțele Guvernului, deciziile primului-ministru, actele normative ale autorităților administrative autonome, precum și ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Regulamentul nu face parte din actele normative limitativ prevazute de art. 11 alin 1 din Legea 24/2000 ce trebuie publicate in Monitorul Oficial, nefiind un act normativ emis de o autoritate administrativa autonoma, ordin, instructiune sau alt act normativ emis de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate.

De asemenea, este neintemeiat motivul referitor la incalcarea art. 19 alin. (3) din Legea nr. 41/1994.

Potrivit acestuia, „Propunerile facute vor nominaliza candidatul pentru postul de titular, precum si candidatul pentru postul de supleant si se inainteaza birourilor permanente ale celor doua Camere in termen de 15 zile de la declansarea procedurii de numire.”

Termenul de 15 zile nu este un termen imperativ, ci unul de recomandare.

Chiar daca acest termen ar fu unul imperativ, sanctiunea incalcarii lui nu este nulitatea Regulamentului, de vreme termenul nu a fost incalcat prin Regulament si sanctiunea nulitatii nu este expres prevazuta.

De aceea, Curtea va respinge cererea de anulare a celorlalte articole in Regulament, cu exceptia art. 1-5, pentru motivele aratate mai sus.

Ca urmare a nulitatii art. 1-5 din Regulament, actele administrative subsecvente de punere in aplicare a acestor dispozitii sunt lovite de nulitate.

Din aceste motive, Curtea va anula Decizia SRR - Comisia Tehnică nr. 52/5.06.2014 și Decizia nr. 42/5.06.2014, precum si

Procesul Verbal de stabilire a clasamentului final al alegerilor, înregistrat la SRR sub nr. 112/7.06.2014.

În plus, un alt motiv de nulitate a Deciziei nr. 52/2014 este ca aceasta este nemotivată în privința reclamantei Jipescu Elena, în cuprinsul acesteia candidatura sa fiind respinsă fără a se menționa niciun motiv.

Din aceste motive, în baza textelor de lege menționate, a art. 1 și 18 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite acțiunea în parte, va anula art. 1-5 din Regulamentul privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții salariaților în Consiliul de Administrație al Societății Române de Radiodifuziune, aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. I 23/3.06.2014, va anula Decizia SRR - Comisia Tehnică nr. 52/5.06.2014 și Decizia nr. 42/5.06.2014, va anula Procesul Verbal de stabilire a clasamentului final al alegerilor, înregistrat la SRR sub nr. 112/7.06.2014, va obliga pe pârâtă la plata sumei de 100 lei despăgubiri către fiecare reclamant persoană fizică pentru încălcarea dreptului de acces în funcții și demnități publice, va obliga pe pârâtă să publice prezenta hotărâre într-un ziar de circulație națională și pe pagina sa de internet, pe cheltuielile sale și va respinge restul pretențiilor ca neîntemeiate.

În temeiul art. 453 C. proc. civ., Curtea va obliga pe pârâtă la plata sumei de 1100 lei cheltuielilor de judecată către reclamantul Sindicatul Unit al Salariaților - Radio România, ținând seama de măsura în care a fost admisă cererea de chemare în judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamanții PÎRVULESCU CRISTIAN, MOISE ADRIAN VALENTIN, STANCIU TEODORA, JIPESCU ELENA, LEV-IULIA NICULAE, SINDICATUL UNIT AL SALARIAȚILOR – RADIO ROMÂNIA, toți cu sediul ales în București, bd.Unirii nr.69, bl.G2B, tronson 2, et.7, ap.20, sector 3, în contradictoriu cu pârâta SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE (SRR), cu sediul în București, str.General Berthelot nr.60-64, sector 1, în parte.

Respinge excepția lipsei de interes și excepția lipsei calității procesuale active ca neîntemeiate.

Anulează art. 1-5 din Regulamentul privind desfășurarea alegerilor de desemnare a candidaților pentru reprezentanții salariaților în Consiliul de Administrație al Societății Române de Radiodifuziune, aprobat prin Dispoziția Comitetului Director al SRR nr. I 23/3.06.2014.

Anulează Decizia SRR - Comisia Tehnică nr. 52/5.06.2014 și Decizia nr. 42/5.06.2014.

Anulează Procesul Verbal de stabilire a clasamentului final al alegerilor, înregistrat la SRR sub nr. 112/7.06.2014.

Obligă pe pârâtă la plata sumei de 100 lei despăgubiri către fiecare reclamant persoană fizică pentru încălcarea dreptului de acces în funcții și demnități publice.

Obligă pe pârâtă să publice prezenta hotărâre într-un ziar de circulație națională și pe pagina sa de internet, pe cheltuiala sa.

Respinge restul pretențiilor ca neîntemeiate.

Obligă pe pârâtă la plata sumei de 1100 lei cheltuieli de judecată către reclamantul Sindicatul Unit al Salariaților - Radio România.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 5.06.2015.

**PREȘEDINTE
BÎCU VASILE**

**GREFIER
MOLDOVEANU CARMEN**

Red./tehn. jud. V.B./4 ex./1.07.2015

CONFORM CU
ORIGINALUL

